

Een kort oorlogsverhaaltje uit mijn peutertijd.

Roger Van Hamme

Wat ik weet van die tijd, is door de verhalen die mijn vader en moeder me later vertelden. Ik was toen maar 2,5 jaar oud toen mijn vader (René Van Hamme) gemobiliseerd werd om zijn vaderland te gaan verdedigen in oorlog II.

Mijn moeder mocht op een bepaald moment mijn vader bezoeken, hij was dan in Maldegem - Adegem gelegen met heel zijn bataljon.

Al die soldaten stonden en zaten in een boomgaard toen wij daar toekwamen, en volgens mijn moeder (die het me jaren later vertelde), was ik het die mijn vader het eerst ontdekte tussen die bende soldaten, " kijk mamma daar papa" had ik schijnbaar gezegd toen.

Kan je u dit u voorstellen als 2,5-jarige?

Als het bataljon het veld ingestuurd werd en post moest vatten om de strijd aan te gaan tegen de vijand (de Duitsers), had mijn vader altijd een Onze-Lieve-Vrouwbeeldje bij zich, daar vond hij morele steun en moed bij.

Dit was een koperen hulsje, dat kon geopend worden waar een beeldje in zat van Onze Lieve Vrouw.

Je kan wel zien dat dit beeldje de oorlog meegemaakt heeft door de deukjes er in, (zie bijgevoegde foto's.)

Dit beeldje heeft hij het laatst uitgestald in een zelf gedolven put om zich te verbergen, waarbij hij in een gevechtlinie zat aan het kanaal van Schipdonk, en volgens mijn vader zaten de Duitsers aan de overkant van het kanaal, dus zeer dicht bij hen.

Daar zat de schrik er wel in langs beide kampen.

Een geluk want niet veel later hebben de Belgische soldaten dan vernomen dat ze gedemobiliseerd werden.

Voor mijn vader was de oorlogsstrijd dus voorbij.

En het beeldje?

Ja dat is voor altijd een oorlogssouvenir gebleven van mijn vader voor zijn nakomelingen.

Het beeldje in gesloten toestand, formaat is 4cm hoog en 1,5 cm diameter

Geopend

Réné Van Hamme (zittend uiterst rechts)

Réné Van Hamme (staande uiterst links)

Réné Van Hamme (2de van vóór)